

Poezii și ghicitori

Vasile Groza

RAO International Publishing Company · 2010 · ISBN 978-973-54-0274-7

Ediție digitală: vasilegroza.ro, 2026

Copile

*Motto: Mai întâi pe-un băț călare / Pleci în prima aventură. / Ca să poți să te faci mare,
/ Te-apuci de învățătură. / De la prima poezie / Ce-o găsești în astă carte / Mergi până-n
astrologie / Și de-acolo mai departe! La Eforie Nord.*

Aș vrea să fiu o pasăre măiastră
Ce să cuprindă-n aripi întreaga bolt-albastră,
Ca să-ți aduc din toarta cerului
Culorile minune ale curcubeului.
Ce din pământ și cer se-ntruchipează,
Din rodul norilor, ce-acum se-ndepărtează.
Cu pensula dorinței, copile, tu pictează
Corăbii și speranțe pe mări ce navighează
Și pescărușii ce-ades roiesc, jur împrejur catargul,
Să îi pictezi în zbor sau cum îi plimbă valul;
Lor marinarilor stăpâni ai apelor, cei lupi de mare,
În caz de naufragiu să le arunci colacii de salvare.
Apoi dragă copile, cuprinde-n șevalet
Întregul Univers, ca pe-un imens buchet.
Pictează curcubeul, pictează-ți bucuria,
Pictează-acest moment, numit copilăria!...
Și ori de câte ori pe boltă se aprind
Culori de curcubeu, pământ și cer arzând,
Tu ia penelul și ca-ntr-o sfântă joacă
Pătrunde-n fantezie, pe-acea imensă poartă!
Și umblă printre stele
Cu nava gândului
Și mergi spre Andromeda și-a Căilor Lactee
Îndeplinind dorința milenar-a OMULUI!

25 iulie 2007

Omule

Cum apari pe-această lume
Plângi și strigi, nu înțeleg,
Asta-nseamnă bucurie?
Vreau misterul să-l dezleg!...
Plângi tristețea ce o ai
C-ai plecat din pânțece,
Ca și izgonit din rai,
Dintre cele veșnice?
Venind cu-n ombilical
Făcătorul de minuni,
Cadrul existențial
Între cele două lumi?!
Tot ce vezi rămâi uimit
Din instinct de bună seamă.
Parc-ai fi un satelit,
Nu te-ndepărtezi de mamă
Și cu un îndemn divin,
Fără un program anume,
Întinzi gurița spre sân
Și te legi de-o nouă lume.
Lume-n care gângurind
Cum Armstrong făcu pe Lună,
Cu pași mici și trupu-ți sfânt
Ținând degețelu-n gură,
Faci pași mari pe-acest pământ,
Leagăn ți-i mama natură!

13 septembrie 2007

Crocodilul păcălit

Stau în apă până-n gât,
Ochii-i țin pe dinafară,
Și-asta pentru că-s urât.
Prieten am, spun pe cuvânt,
Apa ce mă înconjoară.
Mă hrănesc cu ce apuc
Rațe, pești, vite și oi;
De n-am ce, și c-un papuc,
Dar mai mult sunt în noroi.
Într-o zi m-am păcălit.
Cum stăteam pe mal aici,
Dintr-un hap am înghițit
De îmi stă în gât ș-acum: UN ARICI!
Mi-a spus broasca de pe mal,
Bagi în tine ca-ntr-un sac,
Te crezi marele șacal.
Uite că un biet arici
Ți-a venit acum de hac!
MORALA
Și-asta nu e de mirare
Buturuga cât de mică
Răstoarnă carul cel mare!

Moda

Țapu-atunci la început
Avea păr, copite, coarne.
Îi era și-atuncea foame,
Dar în lume nu se știe
Precum că n-avea bărbie.
Capra l-a descoperit
Încrezut și fericit
La frizer, tunzându-și părul,
Comandând: "Să fie zero".
Cele două molii mari,
Îmbrăcate în halate,
Cu foarfece înarmate
Pe loc au executat,
Însă moțul de sub gură l-au uitat!
Și de-atuncea până azi
Și de-aicea în vecie
Țapul poartă barbă cioc
Și o face cu mândrie,
Behăind printre căprițe;
Cică i-ar purta noroc!

Jucăria

Un copil de-i dai o pușcă
Trage-n toți și-n tot ce vrea
Sau de-i tanc, cu el se urcă
Și își face poligon pe canapea.
Dacă are-un ciob de sticlă sau de oală spartă,
Inventează pân-la stele,
Ară, seamănă, culege și cu nimeni nu se ceartă,
Zboară chiar cu avionul și conduce pe șosele,
Are plug, căruță, cal
Și mașină, și rachetă, și vaporul ideal
Și-asta din trei cioburi sparte răscolite sus pe deal.
Dați copilului de joacă
O păpuș-o trotinetă să alerge cu elan,
Un căruț ca să și-l facă
Cu roțile din bostan,
O minge din păr de vacă
Și un băț să-l călărească,
Duduind prin colbul serii,
Lumea să o cucerească.
Dacă vrei mai mult să știe,
Dă-i o foaie de hârtie,
Un creion sau o culoare
Și atunci din capul lui va crea tot ce el n-are.
O vioară, un pian, trebuie să-i pui în pripă,
Un cățel, un pui de rață, o pisică
Și, cuprins de-al joacă-i toi,
Va uita să se mai lupte în război.

Calul singuratic

Un cal slab și răpciugos
A ieșit pe drum în grabă.
Printr-un cuget necuviincios,
Cineva l-a făcut gloabă!
Era iapa lui vecină,
Colegă de ham la car.
Uitând c-au fost împreună,
Când era el armăsar.
Și-a plecat în pibegie
De tristețe chinuit,
Nevrând de el să se știe
Că a fost pe-acest pământ!
Acum umblă prin pustie,
Flămânzit și-nfrigurat.
Nimeni de el nu mai știe
Toată lumea l-a uitat!...
Nu-i de vină, nu-i de vină
Nici soarele, nici pământul
Și nici iapa lui vecină
E de vină numai timpul,
Care macină la moară
În văzduhul nevăzut;
Totu-n cale el doboară,
Creând un alt început!

24 februarie 2007

Curtea cu orătării

La Căbești.

De ești rață sau găină,
Curcă, gâscă și-alt strămoș,
În curte-i o disciplină
Ordonată de-un cocoș!
Cum gornistul în cazarmă
Sună-n goarnă deșteptarea
Și cocoșu-n zori te cheamă
Să cobori, e adunarea!...
Somnoroasele găini
Își șterg ochii între pene,
Gălăgie-i prin vecini;
Un câine latră la vreme!
Un curcan nervos s-agită
Lâng-o curcă somnoroasă
Gospodina-n prag strănută
Și-i strigă pe toți la masă.
Pui, pui, pui, veniți la mama
Să vă dau apă și hrană.
Cocoșul nu ține seama
Și-ndrăzneț la el le cheamă.
Toată curtea e-ntr-o zarvă;
Gâștele cântă ga, ga!... ,
Alt cocoș o puic-aleargă;
Curcanul rege se vrea.
Peste tot și peste toate
Și de vrei și de nu vrei,

Cu multă abilitate,
Face ordine Grivei!...

20 septembrie 2007

Corul orățăniilor

La Căbești.

Când dă geană-n răsărit,
Cocoșul dă deșteptarea.
Toată curtea s-a trezit
Și începe hărmălaia!
Gâștele se-ntrec în voci,
Trâmbițând ca o fanfară;
Nu țin cont de-acele curci
Ce cântă-n pițigăială!
Un curcan suflă-n trombon,
Și dansează rumba, rumba.
Rățoiul, ca bariton,
Sare și se dă de-a tumba.
Patru rațe baletează
Și țin tonul în tam, tam.
Iar puicuțele dansează
Visând la cocoși de neam.
Bibilicele pictate,
În hăinuțe cu buline,
Sus pe garduri cocoțate
Sunt pe post de balerine,
Mândre creaturi divine.
Înălțat pe-un stâlp de poartă,
Pe un ton în „Fa” major,
Cocoșul cântecu-și poartă
Ca un mare dirijor.
Regizorul stă legat
Fiindcă e periculos.

Dă finalul cu-n lătrat,
Ronțăind nervos un OS!...

22 septembrie 2007

Moș Martine

Roiuri, roiuri de albine
Zboară, zboară după tine
C-ai furat mierea din stup
Dând dovadă de hoție
Și-or să te bage la zdup!
Acum stai cu-n roi pe tine
Dându-ți palme peste față,
Vinovat de ce-ai făcut
Și că fapta-ți nu te-nvață
Să-ți mănânci al tău avut.
Necăjit și bosumflat
Meditază suferind
Pentru tot ce s-a-ntâmplat
Zicând că s-a cumițit!?...
Umblând blând și mormăind,
Dar un alt stup și-a găsit!...
Morala
Glasul, părul poți schimba,
Dar năravul, mai că ba!...

27 februarie 2007

De-a ascunselea

Trei pisici și un motan
Pe un grâu de-acum un an
S-au pitit într-un lighean
Și pândesc un șobolan,
Care-nvârte-n jurul cozii
Un steag alb și cere pace,
Nu se lasă-n gura prăzii
Ce-a venit ca să se joace.
Când motanul dă să-l prindă,
Se-ascunde adânc în grâu,
Iar pisicile s-afundă
În grămadă pân-la brâu.
Și așa s-au tot jucat
Și prin grâu și pe afară,
Până ce-au împrăștiat
O întreagă grămjăjoară.
Un cocoș mai inimos,
Culegând grâul de jos,
A cântat și a strigat
Până ce i-a speriat!

4 octombrie 2005

Dulce și amar

Un cireș stă la răscruce
Și strigă în gura mare:
Sunt un cireș foarte dulce
Din livadă-s cel mai tare!
Pot să fac compot și suc,
Să fiu cercei la ureche,
Pot în lume să mă duc,
Sunt cireș fără pereche.
Să mă ierți vere-așadar
Nu te da atât de mare,
Eu sunt un cireș amar,
Lumea-i mândră că mă are.
Sunt, ce-i drept, specie rară,
Dar cine-a mâncat vreodată
Dulceață de-a mea amară
Mai dorește înc-odată.
Eu vă chem într-un amestec
Spuse vișinul pe-ndat
Și să facem ca un cântec
Un compot bine-asortat!

La iarbă verde

Căbești.

Iepurașii stau la masă
Cu tot ce-au adus de-acasă,
O varză, un pătrunjel,
Ridichi, gulii, morcovel.
Pițigoii și-un sticlete,
Țopăind în piruete,
Vin și ei l-acest popas,
Scoțând triluri într-un glas.
Așa după cum se vede,
Sunt cu toți la iarbă verde.
Veselia e în toi;
Cei mici zburdă prin trifoi.
Iepuroaicele-s voioase,
Se mândresc cu-așa odrasle.
Iepuroii-atenți se-așază
Pe-o movilă stând de pază
Cu ochii cât cepele
Să nu vină vulpile.
Jucăuș un popândău
Fuge de un câine rău;
Fuge, dar se și prefăce
Ca iepurii să se joace,
Păcălind javra cea rea
Într-o râpă undeva.
Astăzi au avut noroc,
Iepurașii-și văd de joc;

Păsări în văzduh se-avântă,
Iepurașilor le cântă!

14 august 2005

Cei doi pescari

Pentr-un ochi firav de baltă,
Unde pescuiau tot anul,
Cocostârcul și pescarul
Au pornit o cruntă ceartă.
Cocostârcul, stârcul, stârc,
Pân-la jumătate-n smârc,
Clămpănea din cioc de zor
Că nu are nici un spor.
Toată ziua a trudit
Și nimic n-a pescuit,
Exprimându-se nazal:
Ca Pescarul cu pricina
Să lucreze natural,
Nu cu sfori, cârlige, bețe!...
De nu știe, să învețe!
Metoda să fie una:
Să pescuiască cu mâna,
Că așa cum pescuiește,
Lasă balta fără pește.
Cocostârce, ești „nătâng”,
Nu te mai tocmi ca-n târg.
Cum crezi tu că-mi vii de hac?
Tu ai cioc, dar nu ai cap.
Doară balta are pește,
Pune ciocul și muncește.
Cocostârcul, cel „nătâng”,
Nu s-a mai tocmnit ca-n târg;

Tot plesnind din cioc: poc, poc,
Rar pășind și mișelește,
Fiindc-avea și cap, și cioc,
I-a păpat coșul cu pește.

Frigiderul și motanul

Frigiderul cu pricina se afla într-un oraș;
Era plin cu toate cele, carne, ouă, lapte, caș,
Puse acolo de mai multe săptămâni,
Într-o ordine perfectă, de ai săi stăpâni.
Zilnic rămânea în casă, cu un motănel,
Prietenii fiind la cataramă, doar torceau la fel:
El tăios din motoraș,
Iar motanul cum se știe, din mustață și pe nas,
Fie că era la țară sau acuma la oraș.
Ca să-i facă viața dulce prietenului motănel,
Ce des suferea de foame negăsind un șoricel,
Se-nclina într-o „aripă” ca ușa să se deschidă
Și-i lăsă totul pe „mâini”,
Semănând în casă ceartă, bănuială-ntre stăpâni.
Da-ntr-o zi când motănelul se găsea în frigider
Fără grijă, fără frică, iaca ușa s-a blocat.
Când stăpânul a deschis-o, a rămas înspăimântat
Și în loc de carne, ouă, lapte, caș
Motănelul cel isteț tremura cuprins de ger.
Nu, nu vă speriați, copii, nimic rău nu s-a-ntâmplat;
Motănel cum e isteț, repede s-a dezghețat
Și tot prietenii au rămas.
El torcând din motoraș,
Motănel cum știți și voi, din mustață și pe nas.

Unde iarnă le-ai ascuns

Unde sunt micuții paji,
Faima nopților de vară,
A pădurilor de brazi
În lumina siderală,
Cu mantia de sclipici
Minunații licurici!?
Dară ceata de broscuțe,
Ce fac armonii pe lac,
Unde oare sunt ascunse,
În adâncuri, în culise,
Pregătesc un mare oac?
Unde-i trilul ciocârliei,
Cucul numărând la ani,
Trubaduri ai veseliei,
Corul mare de bondari?
Fluturași și libelule,
Gâze fel și gărgărițe
Nu-s pe lac, nici în pădure,
Cică stau în mici căsuțe.
Unde toate unde sunt?
Nu-i un petec de pământ,
Totu-i mare de zăpadă,
Ger și valuri reci de vânt.
Unde, unde toate sunt?

Urechilă

Pe mine cin' m-a făcut? . . .

Așa cum par eu în oglindă,

Ori c-a fost nepriceput,

Ori de mine-a vrut să râdă.

Picioarele, când lungi, când scurte,

Nasul, cât o păpădie,

Ochii puși să nu m-asculte,

Inima, o gămălie.

Cic-aș fi de neam străvechi

Și că toți vor să mă vadă.

Cum să stau cu-așa urechi

Și cu-așa lipsă de coadă?

Mai bine o iau la fugă.

Culmea e că toți aleargă,

După mine să m-ajungă.

Ce-or fi vrând și de ce atâta grabă?

Iepurașul se întreabă! . . .

Oare cine-i

Chiar de nu e de la noi
Și-are pașii-n Africa,
C-un cap cât un măturoi,
Când îl vezi, te prinde frica...
Și-are-o gură cât o șură
Și dinții ca secerea;
Aleargă fără măsură
Și-i stăpân pe toată jungla.
Duce-n spate și-un bizon,
Din cireadă și-l alege,
Fuge ca un avion,
Între animale-i rege.
De-i sătul, îl calci pe coadă,
Doarme ca un bebeluș,
Pe căldur-ades se scaldă,
Elefantu-i face duș.
Este blând ca un pisoai
Și puternic ca un zmeu,
Umblă-n circuri pe la noi
De-l ghiciți vă dau un!

Răspuns: Leul

7 octombrie 2005

Oare cine-i

Umblă cu capul prin nori,
Nu c-ar fi o îngâmfată,
Are-un trup plin de culori,
Galben-bej cu ciocolată.
E blajină, dar se vrea
Fără cum și dar și poate...
Vedetă de cinema...
Nu să stea pierdută-n noapte.
E a junglei balerină,
Ce dansează grațios
Pe o muzică divină
Și-un decor misterios.
Nu te saturi s-o privești
Și atunci când bea apă,
Și când umblă prin povești
Afli sigur că-i!

Răspuns: Girafa

7 octombrie 2005

Oare cine-i

Oare cine seara vine
În lucerna otăvită
La margine de pădure
Și o lasă ronțăită?
Și așa seară de seară
Ies cu toți cu mic cu mare
Și o țin în zbenguială
Până-n cer luna răsare.
Oare cine în livadă,
Alergându-se în joacă,
Pomii a-nceput să-i roadă
Frunza să le veștejească.
Nu mai zic de vărzărie
Sau morcovii din grădină.
Sar în sus de veselie
La o mas-așa de bună.
Oare cine, cin-să fie
Șugubăț și-așa poznaș,
Ați ghicit, fir-ar să fie,
E cumva un?

Răspuns: Iepurașul

Oare cine-i

Într-o fabulă mai veche
Amărât, plin de nevoi,
Alergând în nepereche,
A ajuns paznic la oi.
Ciobanul i-a dat de toate
Până și carne de miel,
Găzduindu-l zi și noapte
Făr' a ști că-i un mișel!
Și cum năravu-i din fire
Schimbându-și blana, nu trupul,
Să ghicești ușor îți vine
Că ai de-a face cu!

Răspuns: Lupul

26 mai 2007

Oare cine-i

Luat după-nfățișare,
N-ar părea deloc posac,
Zici că-i o sperietoare,
Umblă-n junglă ca un tanc.
Dar un tanc fără motor,
Blând și foarte înțelept
Și mai e și ierbivor.
De-l înfrunți, te ia în piept...
Seamănă cu-n scutier
Peste tot este blindat
Are-n frunte-un corn de „fier”,
Pe un cap parcă-i mascat.
Nu-i nici cal și nici măgar
Și nu e căzut din cer.
Așa specie mai rar
Ați ghicit!
E!

Răspuns: Rinocerul

12 octombrie 2005

Oare cine-i

Poart-un râț ca o trompetă
Și-un păr aspru și sârmos.
Când fuge, parcă-i rachetă
Și-are-un aer fioros.
Ronțăie de are ghindă
Zile-ntregi și nopți în șir.
Fâlcile-i dau să se-aprindă,
Iar desertul e din jir.
Dă pe-afară de nătâng
Când dau câmpurile-n toamnă,
Distruge tot ce-i porumb
Fără milă, fără teamă.
De umblă vreun vânător,
Este-atâta de isteț,
De zici că-i toreador.
Ați ghicit?!
Sigur, e!

Răspuns: Porcul mistreț

4 octombrie 2005

Oare cine-i

Oare cine noaptea vine
Strecurându-se isteț,
Păcălindu-l și pe câine
Și pătrunde în coteț,
De unde doamna jivină
Își alege din grămadă
Un cocoș sau o găină
Făr' ca cineva s-o vadă
Sau pe câmp un iepuraș,
Ce se joacă-n bățatură,
Mai micuț și mai poznaș
Îl ia ca pe-o-mbucătură.
Știe cineva anume
De-o coadă și de-o blăniță
Spune tu copile-un nume
Ai ghicit; e o!

Răspuns: Vulpița

3 octombrie 2005

Oare cine-i

Dus prin sate de-un ciurar
Cu un lanț ce-i prins în nas,
Îndemnat de-un toboșar
Sare, joacă pas cu pas.
Copiii vin să-l admire
Și se prind cu el în joc,
Smulgându-i din blană fire
Să le poarte mult noroc!
În pădure-i ca un rege,
Strâmbă lemne, sfarmă piatră.
Mure, zmeură culege...
Dar de-l superi, nu te iartă...
Fuge, strigă de durere...
Pe bot cu-n roi de albine
Pentr-un fagure de miere!!
Ce-a umblat atâtea zile...
Cine oare ocrotește
Iepuri, iezi și căprioare
Dacă lupul le pândește
Cu gândul să le omoare?

Se aşază stâncă-n faţă
Dintr-o labă-l potoleşte,
Să se poarte îl învaţă,
Să nu umble mişeleşte...
Oare cine poa' să fie
Cu un cap aşa senin,
Ia să vedem cine ştie
Desigur e!

Răspuns: Moş Martin

5 octombrie 2005

Oare cine-i

El când vine parcă pleacă
Și când pleacă parcă vine:
Bucurie vrea să-ți facă
Și în casă fericire.
Renii-l poartă printre stele
Și pe-acoperiș de casă,
Încărcat cu daruri grele,
El în ușă ți le lasă
Sau pătrunde prin hodgeag
Și le-atârnă sus în pom.
Îl iubești, ți-i tare drag
Și-l visezi noaptea prin somn...
An de an acest moșneag
Cu un suflet foarte bun
Cu un sac și un toiag
Vine-n seara de ajun
Îl ghiciți?!...
E!

Răspuns: Moș Crăciun

11 octombrie 2005

Oare cine-i

N-are mâini, n-are picioare,

Dar e iute la mânie.

Dac-ar avea aripioare,

Ar zbura la înălțime.

Fel și fel e colorat,

Câteodată e pitic,

Fuge ca un speriat,

De îl calci pe coad-un pic.

Doarme-n formă de colac.

Când e mic ca un covrig,

Schimbă hainele pe plac

Și mereu îi este frig.

Poart-adesea ochelari,

Uneori și clopoței.

Mănâncă broaște, țânțari,

Popândăi și șoriceii.

Se urcă și prin copaci,

Umblă și prin bălțăriș.

E-nnebunit după fragi

Și-aleargă târâș-grăpiș.

Nu-i nici cal și nici arici
Și nu-i nici orez cu lapte.
Mâna sus și spune-mi ghici?
Ai ghicit, este un!

Răspuns: Șarpele

22 octombrie 2005

Oare cine-i

Bate cineva la ușă
Sau cumva o fi la geam,
E vreun unchi sau vreo mătușă?
Eu pe el îl așteptam!
Toată noaptea l-am visat,
Un moșneag cu-n sac în spate
Ce un cal în dar mi-a dat
Și cizme împintenate.
Iar în cizme jucării,
Bomboane și ciocolată,
Povestiri pentru copii,
Mașină teleghidată.
Dimineața m-am trezit
Și m-am dus la-ncălțăminte.
Nici să cred nu mi-a venit:
Visele-mi toate-mplnite!
De atuncea an de an,
De-i zăpadă de e ploaie,
Eu sunt cel mai mare fan
Dragului!

Răspuns: Moș Nicolae

20 octombrie 2005

Oare cine-i

Cel cu barba albă, lungă
Ce e năpădit de plete,
De pe el timpu-și alungă
Vrând un gram de tinerețe.
Dar puterile îl lasă
Deoarece colo-n zăpadă
Așa pe nepusă masă
Vine-un puști și-i râde-n barbă.
Bună ziua, nene dalb,
Eu sunt puișor de crai
Și fiindc-ai ajuns moșneag,
Am venit ca să-mi predai!
Lasă iarna, pune-o jos,
Ai rămas al nu știu cui
I-anotimpul friguros,
Du-te-n roata timpului!
S-auzim acuma tonul
Cine e cutezătorul
Ce de mic se dă erou
Și se crede viitorul?
Ați ghicit, e!

Răspuns: Anul Nou

20 ottobre 2005

Oare cine-i

Oare cine se strecoară
Noaptea-n sat pe ulicioară
Și s-apropie tiptil
Plină de talent și stil
De cotețul de găini,
Sărind gardul la vecini,
Fără ca să-și dea cu seamă,
Vestită a fi vicleană
C-o așteaptă o capcană?
Nu găina dolofană,
Nu cocoșul creastă-n vânt,
Ce se dă mare cântând.
Nu un pui ca trufanda,
Ca să-și dreagă pofta sa
Sau vreo rață îngâmfată
Pentru-o masă-mbelșugată!
Lacomă și cu nesaț
Schiaună acum în laț;
Răspundeți cu toți deodată,
Este!?

Răspuns: Vulpea cea șireată

4 noiembrie 2005

Oare cine-i

Micuță, dar cu putere,
Harnică și devotată,
Nu-i nici cal, nici greiere
Și nu plânge niciodată.
Această netemătoare
Ce stă zdravăn pe picioare
Vară, toamnă, ea muncește...
Greutățile le-nfruntă,
Cu grijă agonisește
Așa cât e de mărunță.
Un grăunte cât un munte...
Sau o găză cât o nucă
E în stare s-o înfrunte
Și-n guriță s-o aducă.
Iar când iarna geru-și poartă
Bântuind peste zăpadă.
Ea-și așterne ca să doarmă
Fără griji și fără teamă.

De te faci că nu o vezi
Ea se supără, te pișcă;
Tu nici nu știi ce să crezi
Dar ghicești că-i o!

Răspuns: Furnica

7 noiembrie 2005

Oare cine-i

Păsările-abia aşteaptă
Pământul să-l răscolească,
Scurmând orişice fărâmbă
După un gândac sau rămă,
Ce se află-n muşuroaie
Apărute după ploaie.
Popândăii jucăuşi
Fug ca nişte spiriduşi
Prin pământul scormonit
De curând deştelenit,
Urcând sus pe moviliţe
Aplaudând din lăbuţe.
Pe aceşti subpământeni
Trudind ca nişte mineri
Prin tunele şi cotloane
Scoţând capul după soare,
După soare după vânt,
Strecurându-le-n pământ,
Dând dovadă că există
Sub aceste moviliţe.

Cine pământul frământă
Muncind precum l-ar ara
Și orbește se avântă.
Ați ghicit cumva, ceva?...
Desigur e!

Răspuns: Cârțița

Oare cine-i

Aparent ca o statuie
Construită din granit,
Atât doar că este vie
Și are-un cuget stăpânit.
Dac-ar fi într-o fanfară,
Ar fi pe post de trombon,
Iar în jungla milenară
Singurul ce dă un ton.
Pe Ceahlăul nostru falnic
Sau pe muntele Găina
Ar cânta precum un tulnic
Și-ar înveseli mulțimea.
Niciodată nu dă greș,
E un mare luptător,
Are sulite de fildeș
Și pași de gladiator.
E puternic, i-un colos
Printre oameni un gigant
Și ne este de folos
Înțeleptul!

Răspuns: Elefantul

24 octombrie 2005

Oare cine-i

E o mică ghicitoare
Pictată-n multe culori.
De-o mângâi pe aripioare
Îți spune unde te-nsori
Și dac-o mai și descânți
Îți spune und' te măriți.
Frumușică, frumușea
Zboară unde vei zbura
Să-mi găsești aleasa mea
Acolo m-oi însura.
Când începe a zbura,
Parcă-i un bob de cafea,
Cu buline pe rochiță
Îmbrăcată-n catifea
Și o cheamă;!

Răspuns: Gărgărița

13 octombrie 2006

Oare cine-i

Nu-i nici hoț din Alkatraz
Evadat din pușcării,
Purtând mască pe obraz
Și plin de bijuterii.
E-n savana africană,
Are coamă-n loc de blană.
Nu-i studiu de proiectant
În alb-negru hașurat.
Este frate de măgar
Și nepot de armăsar!
Nechează ca o sirenă
Și fuge ca o panteră,
Are coadă și copite
Și hainele zugrăvite
Și de paște, și de doarme
Tot timpu-e-n pijamale.
Este iute la mânia
Și-i place în herghelie.

De cineva o vânează,
Din copite îl boxează;
Face cercuri prin câmpie
Și figuri din geometrie.
Știe-a junglei teoremă
Și de lup, leu sau hienă,
Este-o natură superbă
Și-n savană e celebră
Văd c-o știți; este o!

Răspuns: Zebra

1 octombrie 2006

Oare cine-i

Nu-i o morsa pe Ocean,
Elefant sau vreun curcan,
Pinguin sau crocodil,
Dar își are propriul stil.
De-i în apă, pe uscat,
Veșnic e într-un căscat,
Iar dușmanii de sunt tari,
Își arată colții mari
Și o gură cât o șură
De te ia-ntr-o-nghițitură!
Coadă e ca de purcel
Și copitele la fel;
E umplut tot cu grăsime
De te miri cum se mai ține.
Pe uscat merge năuc
Cu priviri de balamuc,
Pe apă-i atât de fin
De gândești că-i submarin.

Este roșcovan la piele,
N-are blană, nici gulere,
Pașnic la prima vedere,
Dar de-ncapi în a sa gură,
Rămâi doar o zdrobitură!
Și nu-i place gălăgia
Și nu vrea nici un tam, tam!
Ia deschide-ți biologia;
Vedeți că-i?

Răspuns: Hipopotamul

3 noiembrie 2006

Cine-i oare

De cu zi și până-n noapte
Ia copac după copac,
Căutând îndeaproape
Un vierme sau un gândac,
Luptându-se ca să-nvingă
O obraznică omidă.
Când pe lemne ea se joacă
Zici că bate-n turlă-o toacă
Sau un foc de mitralieră,
Zgomote de betonieră.
Dacă dă cu ciocul tare,
Pe pădure nu o doare,
Fiindc-o scarpină-n spinare,
Unde stau sub coji pitiți
Armata de paraziți.
Cine-i oare, cine-i oare?
Se întreabă fiecare!...
Să ghiciți sunteți în stare?
DA.
Este o!

Răspuns: Ciocănitorea

14 octombrie 2006

Cine-i oare

Când se duce parcă vine
Și când vine parcă pleacă,
De te mușcă nu e bine,
De dormit doarme sub apă.
Dacă ceva nu îi place
Sau își face de mâncare,
Taie tot din foarfece
Fie pe uscat sau mare.
Să nu fie de deochi,
E cel mai frumos din lac,
De-l privești direct în ochi
Îți răspunde; sunt un!

Răspuns: Racul

13 octombrie 2006

Oare cine-i

Cic-ar sta pe la Paris,
Pe la gulerașe prins
Și sub formă de manșoane
În mânuțe la cucoane!
Prin saloane ca decor,
Trofee de vânător.
El trăiește în pădure
Printre fragi și printre mure
Și-l pândesc din tufe-ascunși
Lupi, hiene și chiar urși,
Ca să-i flocăiască blana
Și să-și împlinească hrana.
Dară lui chiar că nu-i pasă,
Copacii fiindu-i casă,
Vânează cocoși de munte
Găinușe, păsări multe.
Ochii parcă-s o săgeată,
Coadă e în scurt tăiată,
Prinde tot ce-i iese-n cale,
Dându-și singur de mâncare.

De câte ori te-ntâlnește
Tot de-atâtea ori rânjește
Și este neam de felină
C-o blăniță foarte fină.
După cum se tot zvonește
Și de el câte s-au zis
Animalul te vrăjește
Și afli sigur: că e un!

Răspuns: Râsul

4 octombrie 2006

Oare cine-i

El de fel este nomad,
N-are casă, curte, gard,
Nici șosele asfaltate,
Nici uzine-automate.
Pe sub pământ el muncește
Și tunele construiește,
Magazii și magistrale
Și transportă cereale.
De l-ai scăpat în pătul,
Nu pleacă pân' nu-i sătul
Și de fiecare dată
Vine c-o-ntreagă armată,
Parcă vrând să se răzbune,
Lasă-n urmă stricăciune.
Cine vrea ca să-l ghicească,
Tre' să dea în sus c-un ban.
De iese marcă regească
Înseamnă că-i; ȘOBOLAN!
În expresie-ardelenească
Îi mai spune și!

De iese-un leu mititel,
Poate fi un șoricel.
Cu toții pradă la fel,
Doar la trup poți să-i asemeni,
Sunt cu toții RUBEDENII!

Răspuns: Guzganul

19 octombrie 2006

Oare cine-i

De cum se face de sapă,
Gura lui nu vrea să tacă,
Își înfoaie al său coc
Și nu stă un pic pe loc.
Nu-i nici vrabie, nici struț,
Dar este foarte drăguț
Și el merge țopăind,
Dar vorbește fluierând.
De-o fi el sau de-o fi altul,
Nu-i place să-l pui la jug,
Dar prin cântec cheamă satul
Să iasă la plug, la plug!
Ion, pocnind din bici la boi
Cu capul plin de nevoi,
Merge-n cântec de cimpoi.
Cine i-ar putea cânta? Decât mândrul
.....!

Răspuns: Pițigoiiul

19 octombrie 2006

Cine-i oare

Cine vine pe cărare
Sau prin tufe-alunecând,
E lipsit și de picioare
Și-ți răspunde sâsâind?
Dacă-i soare mult pe-afară
Și razele sunt prea tari,
El aleargă parcă zboară
Și-și pune și ochelari.
Dacă-n drum e-aglomerare
De broscuțe, șoricei,
Dă semnal de alarmare
Și sună din clopoței.
N-are coarne ca de taur
Și nici o cocoșă-n spate
Nu, să știți, nu e balaur!
Este doar un pui de!

Răspuns: Șarpele

17 octombrie 2006

Oare cine-i

Specialist mare-n găini,
N-are prieteni printre câini.
Nu e hoț de drumul mare,
Ronțăitor prin hambare.
Nu-i nici răs, nici vreun vulpoi
Sau cumva măgar la oi.
Ia găini de la vecini,
Nu unde stă la stăpâni.
Când intră în coștereață,
Pe găini le asfixiază.
Are-o arm-omologată
Ce-o ține la el sub coadă.
Iar bietezele zburătoare,
Cad singure din picioare
În gură la răpitoare.
Să ghiciți sunteți în stare?
Dac-aveți puțin umor,
D-a-ți răspunsul la-ntrebare!
L-a-ți ghicit, este un!

Răspuns: Dihorul

17 octombrie 2006

Oare cine-i

Despre ea nu știu prea multe
Face parte din cornute,
Este neagră la culoare
Și este rumegătoare.
Are coarne, coadă, cap
Să nu credeți că-i vreun țap!
Știe să tragă la jug,
La căruță și la plug.
Ține brazda-n arătură
Și dă lapte și smântână.
Și dacă vrea cineva,
Și brânză, și telemea!
Câteodată și împunge
Dacă lacul nu-i ajunge.
Lui îi place în nămol,
Iară ei înnămolită,
El desigur este-un BIVOL,
Iară ea o;!

Răspuns: Bivolita

4 octombrie 2006

Oare cine-i

Plimbăreț ca un nomad,
Jucător bun în arenă,
Urcă-n pomi, trece prin gard,
Poartă ochii pe antenă.
Are coarne ca un taur
Și un scut de luptător,
Merge precum un balaur,
Dar e-un bun gladiator.
Poate fi și comestibil,
Poate fi și ornament,
La atingere-i sensibil,
Pus pe-un soclu-i monument.
Și de e la Dunăre
Sau ascuns prin leuștean,
Nu bea apă tulbure
C-are casa pe-un buștean
Când apare-n farfurie
Îl asemeni cu-n berbec
Dezbrăcat de cochilie;
Îți dai seama că-i un!

Răspuns: Melcul

16 mai 2007

Oare cine-i

Fuselaj, aripi, „elice”,
Noaptea e-n program de zbor,
Aeroportul lui s-ar zice
Că-i prin zmârcuri, prin obor.
Fie botul unui cal
Sau o nară de măgar,
O chelie pomădată,
Fie și o frunte lată,
Nu e un elicopter
Că nu e făcut din fier
Sau cumva vreo libelulă
Ce zboară ca o nebună.
E într-un fel un necaz
Ce te ține noaptea treaz.
Îl ghicești neapărat
Atuncea când te-a-nțepat
Și când toată lumea doarme
Tu îți dai într-una palme
Acum vezi că ai habar
Cin' să fie? E-un!

Răspuns: Tânțarul

27 aprilie 2007

Oare cine-i

Coadă are, dar nu pare,
Blană multă cât cuprinde,
Umblă și-n două picioare,
Iar de-l superi el te prinde.
Totu-n jur doboară, rupe
Fiind tare necăjit,
Căutând mereu o vulpe
Ce cândva l-a păcălit.
Punându-l să pescuiască
Într-o baltă ce-a-nghețat,
Fără să se pricopsească
Coadă-n gheață și-a lăsat.
Vulpea umblă-acum făloasă
Printre-atâtea animale,
Defilând victorioasă,
Arătând ce coadă are.
Din această întâmplare
Iarna l-a înfricoșat
Și-a trecut în hibernare
Până-n desprimăvărat!

De vă duceți în pădure
Sau la zmeuriș în sus,
Îl găsiți chiar și la mure
Și-o să vedeți că-i un!

Răspuns: Ursul

28 aprilie 2007

Oare cine-i

N-are furcă, nici fuior
Și nici fus să răsucescă,
Nu e nici aviator
Prin văzduh să se-nvâртеască.
Ce-are-n gușă, și-n căpușă;
Scoate-un fir plin de mistere
Din tavan până la ușă
Țese plase din „andrele”!
Poate fi destul de mare
Câteodat-așa de mic!
Dar e-n stare să doboare
Orice fel de inamic.
Și-n desene animate
Luptă din puteri și-i zdravăn,
Nu e tanc, ci vietate,
L-ați ghicit!...
E un!

Răspuns: Păianjenul

17 martie 2007

Oare cine-i

Dumnezeu când l-a creat
Fiindu-i de natură dor,
Cu penelul s-a jucat
În raiul culorilor.
I-a pus mai întâi un cioc
Când mai lung și când mai scurt,
Îndoit pe la mijloc
S-aibă guriță și scut!
Să nu credeți că-i păun
Sau cumva un colibri?
A făcut tot ce-i mai bun
Dându-i darul de-a vorbi.
Purtător de dialog,
Pasăre fără egal,
Dacă-l strigi la catalog
Răspunde că-i!

Răspuns: Papagalul

5 iulie 2007

Oare cine-i

Cu livrea, jambiere, bască,
Aripile colorate,
Zici că-i un valet de clasă
Sau stăpân peste-o cetate.
Gulerat, fără' de cravată,
În priviri ager și dur,
Ghiare aspre, cioc săgeată;
Nu-i gladiator, nici vultur.
Din vechime până azi
E un vașnic călător
Peste munți stăpân viteaz.
Cin' să fie dragilor?...
Decât unicul, ...!

Răspuns: Condorul

5 iulie 2007

Oare cine-i

Parcă-i un copac tăiat
Ce în apă s-a-necat.
În coajă-i adânc striat,
Iar de crengi e dezbrăcat.
Acest copac a-nviat.
Are și doi ochi pe cap,
O gură cât un dulap
Și-o coadă cât un proțap!...
Șiretenia-i celebră,
Te pândește ca o cobră,
Cu dinți mari, parcă-s de greblă,
Și te-nghite ca pe-o ciorbă!
În apă și chiar în mâl
Sau prin iarbă, stă umil.
Cu pași mici tip, tip, tip, til,
Te înhaț-un!

Răspuns: Crocodilul

27 august 2007

Oare cine-i

Să nu credeți că-i vreun cangur,
Greiere sau vreo lăcustă,
Dar e-un campion v-asigur,
Un sportiv de mare cursă.
Are titlu mondial.
Când s-avântă-n săritură,
Nu cunoaște vreun rival
Și e as în mușcătură!
Este foarte mic la stat,
Dar are-o putere mare;
Mută și un elefant,
Dacă-i stă cumva în cale.
Iar când este obosit
Și vrea somnul să-și încerce,
Stă în blănuri liniștit
Bănuți cumva de ce?
Fiindcă e un!

Răspuns: Puricele

30 august 2007

Oare cine-i

La deal urcă ca la vale,
Iar la vale ca la deal,
Nu îi stă nimic în cale
Și n-o trage nici un cal.
Nu-i nici mare, nu-i nici mică,
Nu-i nici grea și nici ușoară,
La nevoie se ridică
Și tot ea se și coboară.
Comanda i-o dai cu gândul,
Nu are nici un buton,
Fuge de rupe pământul
De-ntrece și-un avion.
Întrebarea ce se pune
Și mi se pare normală
Este-o sanie minune
Sau una imaginară?!....

Cine dorește să știe
Nu-i decât o

Răspuns: Jucăria

30 iulie 2009

Oare cine-i

Nicidecum nu-i avion
Sau vreun călăreț cu schimbul,
E doar un poștalion
Ce se-ntrece și cu vântul.
Zborul lui e-o reușită
Și-are vestea la picior,
Nu se-abate de la rută,
Să nu crezi că-i vreun planor.
Are aripi, are cioc,
Este un poștaș fidel,
Ca să-l ai e un noroc.
Ai ghicit?...
E poștașul!

Răspuns: Porumbelul

22 septembrie 2009

Oare cine-i

În ocean împărăteasă,
Ce și-a pus părul pe moațe,
Asta doar când stă la masă
Tot ce are-n jur înhață.
Iară când se deplasează,
Zvâcnește ca o ghiulea.
Cu tentacule vânează
Cum te-ar prinde cu cangea.
Nu, nu este o sirenă
Sau meduza călătoare.
Te-ai gândit la vreo balenă
Sau la vreun arici-de-mare?
Cu cerneala te lucrează
Ca un fel de sulită
Și-apoi te îmbrățișează
Doamna

Răspuns: Caracatița

23 septembrie 2009

Oare cine-i

O ființă târâtoare
Și puțin misterioasă,
Totuși umblă pe picioare,
Dar pare nesperioasă.
Când e verde, când albastră
În nuanțe fel de fel.
Dac-o vezi zici că-i o broască
Sau vreun zăpăcit de gușter.
Nu iese la drumul mare
Să te-atace pentru bani,
E mereu în apărare
Fiindcă are mulți dușmani!
De-i prin iarbă, zici că-i iarbă
Sau că-i mobilă-n salon.
De copilul te întreabă,
Spui că-i un

Răspuns: Cameleonul

25 septembrie 2009

Oare cine-i

Ca formă, este diformă
Coadă, trup, bot și mustăți.
Zici că-i făcută la normă;
Stă-n oceane, nu prin bălți!
Când merge face-n tot felul
Ca și cum s-ar zvârcoli.
Când fluieră zici că-i trenul
În ce gară s-o opri?
Înoată ca o săgeată,
Stând pe țărm, e ca o rocă,
Creatură minunată,
De nu știi îți spun; e-o

Răspuns: Foca

26 septembrie 2009

Oare cine-i

E greu și să-l desenezi
Atât e de-ntortocheat.
Adesea chiar îl visezi,
Este tare complicat.
Parcă e un ghemotoc
Cu o coadă în cârlig.
Și un leu îi face loc;
De te mușcă, stai în frig.
Cum îl cheamă eu îl știi;
De îl vezi, nu mai ai somn.
El trăiește în pustiu
Se numește

Răspuns: Scorpionul

25 septembrie 2009

Oare cine-i

N-are târnăcop, nici roabă,
Este un fel de miner,
Unde pui că e și oarbă,
Are dinți ca de oțel.
Trăiește pe sub pământ
Săpând zilnic la tunele,
Construind un labirint
Ce-l marchează cu movile.
Mănâncă tot ce găsește,
Nu prepară-n cratiță,
Natura i le gătește
Pentru că e-o

Răspuns: Cârtița

29 septembrie 2009

Oare cine-i

E cosaș, dar fără coasă
Sau falsă călugăriță.
N-are casă, n-are masă
Umblă ca o ștrengăriță.
Săritoare la prăjină,
Nu îi stă nimic în cale.
Între găze e regină,
Regină distrugătoare.
De-i în roi devine fiară
Totu-n jur rămâne pustă,
Plante, ierburi, tot doboară.
Vă dați seama, e-o

Răspuns: Lăcusta

30 septembrie 2009

Oare cine-i

Stă pe mare, pe ocean,
Nu e însă marinar,
Are totuși un ochean,
Folosindu-l ca pescar.
De-acolo din înălțimi
Mult mai sus cât un catarg,
Se aruncă între valuri
De-i la țarm sau e în larg.
Când vaporu-i pescador
Unde-s pești el semnalează
Și le vine-n ajutor
Celor care navighează.
Stă pe valuri, pe vapor,
De-i furtună, timp frumos,
E un fel de cascador.
Fiindcă e un!

Răspuns: Albatrosul

6 octombrie 2009

Oare cine-i

Duce-n spate o cocoașă
Câteodată chiar și două,
Nu-i nici slabă și nici grasă
Face pui, nu face ouă.
E-a deșertului mașină
Prin pustiuri ce străbate,
Poate zile-ntregi să țină
Fără ca să se adape.
E atât de complicată,
Când o vezi te prinde mila,
De la cap și pân' la coadă
Seamănă precum!

Răspuns: Cămila

18 octombrie 2009

Oare cine-i

Parcă e-un Hopa Mitică;
Iese, intră în pământ,
Se coboară, se ridică,
Se sperie și de vânt.
Să nu crezi că-i veveriță
Sau un iepuraș de câmp;
Sau să crezi că-i o vulpiță,
Ca să-l vezi nici nu ai timp.
El mereu se face pop,
Fuge, fuge și iar fuge
Și deodată face stop,
Nici fulgerul nu-l ajunge.
Lumea spune; uite-un pop...
Trăiește în vizuină,
Nu face la nimeni rău,
E frică și de lumină
Șugubățul

Răspuns: Popândăul

2 octombrie 2009

Oare cine-i

E pe post de sanitar
În spitalul din păduri
Nu, nu e vreun pădurar,
Ci o specie de păsări.
Au culoarea argintie,
Ciocul lung și ascuțit,
Altele-s negre, gălbuie
Și-au un scop bine gândit.
Parcă e un toboșar
Acordat pe-o melodie
Și nu bate în zadar
De ce bate?
Fiindcă e o

Răspuns: Ciocănitoarea

5 octombrie 2009

Oare cine-i

E ca un copil zglobiu,

Dar are patru picioare

Că-i un animal, o ştiu,

Dar nu e un bidiviu,

Este o rumegătoare.

Zburdă-ntr-una pe câmpie;

Poate fi alb, brunetel

Sau cu blana argintie.

Cin' să fie, cin' să fie?

Te-a dus gândul că-i un!

Răspuns: Mielul

3 octombrie 2009

Oare cine-i

Ea umblă din poartă-n poartă
Și tot timpul e bătută,
Când n-ascultă toți o ceartă,
De mulțime huiduită.
Nu, nu e o cerșetoare,
Umblă peste tot în lume,
Trăiește pe picior mare,
Știe lumea s-o adune.
Dacă poarta e deschisă,
Intră fără să mai bată
Cu misiunea precisă
S-o aclame lumea toată.
E ovală sau rotundă,
Sare oricine-o atinge,
Pe poartă vrea să pătrundă,
Asta ști-a face-o

Răspuns: Mingea

3 octombrie 2009

Oare cine-i

Cu el în antichitate
Se deschideau porțile
Și se pătrundea-n cetate
Năvălind cu oștile.
Cum să spui un așa banc
Despre-acele vremuri grele,
Să gândești că era tanc
Sau cumva niște ghiulele.
Venind la oile noastre,
O să spun un banc mai sec,
Are coarne fioroase
Cine credeți? Un

Răspuns: Berbecul

4 octombrie 2009

Oare cine-i

Dar tu cine poți să fi,
Pasăre măiastră,
În grădina mea de vii
Așa de frumoasă?
Faci din zile sărbători
Cu trilul de aur,
Îmbrăcată-n vii culori
Ești un mic tezaur.
Stă și vântul de te-ascultă;
Cine ești tu oare,
Trilul tău pe toți ne-ncântă
Draga mea

Răspuns: Privighetoarea

10 octombrie 2009

Oare cine-i

Mândru de nu se mai poate,
Înțelept, așa și-așa,
Notat la înaripate,
El se crede cineva.
Îmbrăcat în fel și chip,
Când în negru, când în alb,
Mărgelat până pe plisc
Nici în lupte nu e sclav.
Nu e struț, nu e păun,
Nici cocoș american;
Când se-nfurie-i nebun
Te umflă ca un

Răspuns: Curcanul

23 octombrie 2009

Oare cine-i

În Laponia se știe
Că există cineva
Care-i așteptat să vie
Dus pe sus cu săniuța.
Sigur este Moș Crăciun
Încărcat cu jucării,
Dacă ești un copil bun
Te umpli de bucurii.
Nu vine nici cu vaporul,
Dară mai ales cu-n tren,
Înfruntând dârz viscolul,
Vine-n zbor adus de-un

Răspuns: Renul

23 octombrie 2009

Oare cine-i

Duce greul prin zăpezi,
Zici că este un buldozer,
Trăiește și în cirezi,
Dar în general e liber.
Este singurul ce trage
După el sania grea,
De la greu nu se retrage
Vremea cât ar fi de rea.
El cu coarne, ea cu freză,
Harnic precum un oștean,
Ea a nordului prințesă
El e frumosul

Răspuns: Elanul

23 octombrie 2009

Oare cine-i

Are pat și-un fel de coș,
Dar să știți că nu e casă
Locuită de-un cocoș,
Când dorești, el percutază.
Și nu strigă cucurigu,
Ci cât poate face poc.
De l-auzi te prinde frigu'
Și nu te mai miști din loc.
În pat doarme un cartuș
Care stă ca într-o cușcă
Și pleacă învârteguș
Parcă ar țâșni din

Răspuns: Pușca

13 noiembrie 2009

Oare cine-i

Are forme diferite,
Merge, vine de la școală,
Din clasă-i cel mai cuminte
Controlat de profesoară.
Niciodată el nu minte,
Câteodată din greșeală
Uită temele acasă,
Un creion, o călimară,
Pachetulul pentru masă.
E un școlar eminent,
Merge la școală tot anul,
Nu rămâne repetent
Fiindcă el este

Răspuns: Ghiozdanul

14 noiembrie 2009

Oare cine-i

Nu-i nici schelă să te urci
Sau să vezi că-i un copac
Ori în tufe să te-ncurci,
Știu eu ce-ți trece prin cap?
Nu-i nici scaun și nici masă
Pe care să te așezi;
Sigur n-o găsești prin casă
Poate în somn s-o visezi.
Nu-ți da bani, ci-nvățătură,
Este-n școală și-i săracă,
Dar îți da în schimb cultură
Are capital că-i

Răspuns: Banca

15 noiembrie 2009

Oare cine-i

Până ieri a fost ce-a fost,
Astăzi e și tot mai e
La toate are un rost
Și se-ntreabă ades: de ce?
Creasta de cocoș zglobie,
Ce o purta cu mândrie,
A plecat cu timpu-n ceafă,
Lăsând locul la chelie.
Ridurile în ogradă,
Iar privirea-n farfurie!
Vrând ca să vă păcălească,
Joacă țurca pe hârtie.
Punând coarne la scrumbie,
Elefantului o creastă,
Crocodilului tichie.
Lăsându-vă-n datorie!
Cineva ca să ghicească!...
Cin' să fie, cin' să fie?...
Nu-i din soare, nici din lună,
Tipul din fotografie,
Ce mereu e-n voie bună
Confirmă c-o!

Răspuns: Semnătura

27 august 2007